

πράγματι ἦτο, διότι εἶχε μεταβληθῆ εἰς ναὸν χριστιανικόν, καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομά του εἶχε λησμονηθῆ.

Η ΠΟΛΙΣ ΛΙΣΑΒΩΝ.

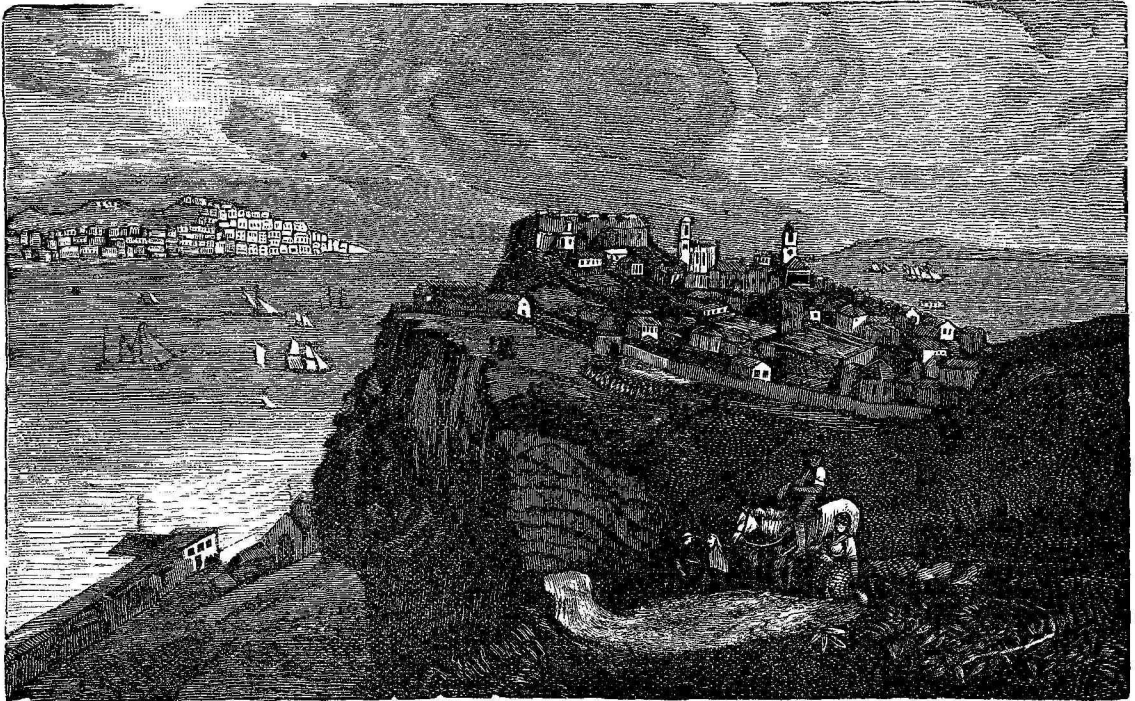
Ἡ Λισαβών, πρωτεύουσα τῆς Πορτογαλλίας, εἶναι μία ἀπὸ τὰς γραφικωτάτας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Τὰ παλάτια, τὰ μιναστήρια, αἱ ἐκκλησῖαι καὶ αἱ οἰκίαι τῆς ἐκτείνονται ἐπὶ διαφόρων λόφων, οἱ ὅποιοι περικυκλοῦσι λαμπρὸν καὶ εὐρύχωρον λιμένα.

Ἡ πόλις κατεστράφη ἐντελῶς ὑπὸ σεισμοῦ τῷ 1755, ὅτε 60,000 περίπου ἄνθρωποι ἐχάθησαν· ἂν δὲ καὶ ἀνεκτίσθη ἔκτοτε μεγαλοπρεπῶς, δεικνύει ὅμως εἰς πολλὰ μέρη τὰ ἀποτελέσματα τοῦ σεισμοῦ.

Ἦτο ὡραία καὶ τὸ ἐγνώριζεν, ἀλλ' εἰς τὸν κῆπον ἐκείνον, ὅπως εἰς τὸν κόσμον, ὑπῆρχον τόσαι ἄλλαι ὡραῖαι, ὥστε κανεὶς δὲν παρετήρει αὐτήν. Μάστιγν ἐπρόβαλλε ζωηρότατα καὶ λαμπρότατα ἄνθη εἰς τὸ μέσον τοῦ χειμῶνος ὡς νὰ ἦτο καλοκαίριον, κανεὶς δὲν εἶδιδε προσοχὴν εἰς αὐτήν, κανεὶς δὲν τὴν ἐπήγει. Ἦτο πολὺ δυστυχὴς καὶ αἰωνίως παραπονημένη.

Αἱ γειτόνισσαι τῆς, αἱ Μπαγιάναι, ἀπλοῖκά, εὐρωστά καὶ εὐθυμα τριαντάφυλλα, μετ' τὴν συνήθη των εὐλικρίνειαν — τὴν ὁποίαν ὁμως ἐκεῖνη ἐξελάμβανεν ὡς χωριατιῶν — τῆς ἔλεγον καθαρὰ δι' ἡτο ἀχάριστος διὰ τὰ καλὰ τῆς τύχης τῆς.

«Ὅ,τι δύναται νὰ ἐπιθυμήσῃ μία τριανταφυλλιά τὸ

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Πορτογαλλίας Λισαβών.

Η ΦΙΛΟΔΟΞΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ.

Κατ' ἐπιτομήν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Εἰς μέρη τρία.

Α'.

Ἦτο ροδῆ Δαμασκηνή, ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἀνθίζουσιν ὅλον τὸ ἔτος. Ἐξῆ εἰς ὡραῖον παλαιὸν κῆπον, ὅπου εἶχε γειτόνισσαν μίαν Μπαγιάναν, τὴν ὁποίαν περιεφρόνει ὄχι ὀλίγον, διότι ἡ Δαμασκηνή μας ἦτο φύσει πολὺ πλέον ὑπερήφανος παρ' ὅτι ἔπρεπεν εἰς τὴν καταγωγὴν τῆς. Σκληρὰ δὲ τύχη τὴν εἶχε θέσει εἰς μέρος τοῦ κήπου ἀπόκεντρον, πλησίον τοῦ τοίχου ἐνὸς πορτοκαλλεῶνος, ὅπου κανεὶς σχεδὸν δὲν ἐπάτει ἐκτὸς τοῦ κηπουροῦ καὶ τῶν βοηθῶν του.

Ἐγεις, — λαμπρὸν παλαιὸν τοῖχον χωρὶς ραγίσματα, ἥλιον νερὸν ἄφθονον, περιποίησιν, περιβολάρην, ὁ ὅποιος καταστρέφει τὰ σκωλήκια πρὶν προφθάσουν νὰ σὲ βλάψουν! πρὸ πάντων κανεὶς δὲν σου κόπτει οὔτε ἐν ἄνθος! Τί θέλεις περισσότερον; Ὁ πορτοκαλλεῶν αὐτὸς εἶναι παράδεισος!»

Ἡ Δαμασκηνή δὲν ἀπεκρίνετο.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τοῦτο ἀκριβῶς ἐκέντα τὴν φιλοτιμίαν τῆς — ὅτι κανεὶς ποτε δὲν ἤρχετο νὰ κόψῃ ἐν ἀπὸ τὰ ἄνθη τῆς. Δὲν θα τὴν ἐξετίμα ἐπὶ τέλους κανεὶς;

Ἄλλ' ὁ κῆπος αὐτὸς περιεῖχε τὸσον πλῆθος σπανίων τριανταφυλλεῶν, ὥστε κοινὴ ροδιά, ὡς ἡ Δαμασκηνή, ἂν καὶ ὡραία, ἔμεινεν ἀπαρατήρητος. Ἀπὸ τὸν τοῖχόν